

Traian Lalescu

- 1882 Se naște la 12 iulie, la București.
- 1900 Absolvă Colegiu „Carol I” din Craiova și se situează pe primul loc al candidaților la Școala de Poduri și Șosele din București.
- 1903 Se înscrie la Facultatea de Științe a Universității din București, secțiunea de Matematici. Matematicianul precoc este șlefuit de profesori iluștri precum: David Emmanuel, Ermil Pangrati, Gh. Țițeica, Anton Davidoglu, N. Coculescu. Deși doar student, predă la Institutul Pompilian din București.
- 1905 Absolvă Facultatea de Științe, secția matematică. Pleacă la Paris ca să studieze cu o bursă modestă din partea filantropului Vasile Adamachi.
- 1906-1910 Este profesor de matematică la gimnaziul din Giurgiu.
- 1908 Susține la Sorbona, teza de doctorat cu titlul *Sur l'équation de Volterra*. Aceasta lucrare va fi considerată prima contribuție de seamă în domeniul ecuațiilor integrale și îi va aduce stima marelui matematician Vito Volterra. Tot la Paris obține și diploma de inginer la Școala Superioară de Electricitate.
- 1908-1909 La Göttingen, participă la seminarul condus de marele matematician german D. Hilbert.
- 1909 Debutază în învățământul superior ca asistent de lucrări grafice la Școala de Poduri și Șosele, la catedra prof. ing. Ion Ionescu. Îndeplinește această funcție până la data de 15 mai 1910.

- 1911 Este transferat de la Giurgiu la București, la Seminarul Central și ulterior, la Gimnaziile Șincai și Dimitrie Cantemir. A publicat cel dintâi tratat din lume asupra ecuațiilor integrale, intitulat *Introducere la teoria ecuațiunilor integrale*. Este numit, la 1 aprilie, profesor titular la Școala de Poduri și Șosele din București, la Catedra de geometrie analitică, în locul lui Spiru Haret, și, tot în același an este profesor de mecanică rațională la Universitatea din București.
- 1912 Demisionează din funcția de profesor secundar la 1 octombrie. Motivul acestei demisii îl constituie faptul că este solicitat din plin de învățământul superior. Devine asistent la Catedra de geometrie descriptivă la Universitatea din București, având ca profesor titular pe Ermil Pangrati, fostul său dascăl. Publică *Introduction à la théorie des équations intégrales*, carte clasică în domeniul ecuațiilor integrale.
- 1910-1913 Este conferențiar de algebră superioară la Universitatea din București.
- 1913-1916 Este profesor agregat la catedra de algebră superioară și teoria numerelor, la Universitatea din București.
- 1915 Urmează, ca simplu student, cursul de electricitate și electrotehnică de la Școala de Poduri și Șosele din București, predat de prof. Vasilescu Karpen.
- 1916 Este numit profesor titular la catedra de algebră superioară și teoria numerelor.
- 1918 Pleacă în misiune diplomatică la Paris. Activează în cadrul grupărilor din jurul ziarului „La Roumanie”, mișcare devotată cauzei naționale. Tot acolo publică monografia în limba franceză asupra Banatului (Le Problème ethnographique du Banat).
- 1919 Obține diploma de inginer electrician, ca urmare a absolvirii cursurilor Școlii superioare de electricitate din Paris, avându-l ca profesor pe ilustrul Paul Janet.
- 1920 A militat pentru înființarea Școlii Politehnice din Timișoara al cărei prim rector a fost. Își ține aici cursurile de analiză și de electricitate, timp de aproape un an, în paralel cu activitatea din București. Moartea soției sale Ecaterina, la numai 28 de ani, îl obligă să renunțe la funcția de rector al Școlii Politehnice din Timișoara, pentru a fi alături de cei patru copii ai săi rămași orfani de mamă.
- 1921 La 15 martie sub conducerea sa, apare primul număr din „Revista Matematică din Timișoara”.

- 1925 A fost deputat de Caransebeș și a redactat un raport asupra bugetului statului pentru
acel an, în timpul Guvernului Brătianu.
- 1929 Se stinge la vârsta de doar 47 de ani pe 5 iunie, la București.
- 1990 Devine membru post-mortem al Academiei Române.